

støttelse, der er beregnet til 30 Kr. aarlig. Orlogsværftets Arbejdere paastaar — og efter min Mening med Rette —, at de efter det faste Forhold, hvori de staar til Orlogsværftet, ikke skal sammenlignes med de i private Virksomheder anvendte Arbejdere, men med de af Staten i øvrigt anvendte Arbejdere, og disse har ogsaa en Pensionsret. Det er da ikke berettiget at medregne Pensionsretten iblandt de Emolumenter, der skal lægges til Orlogsværftets Arbejders Løn, i højere Grad end for andre af Statens fast ansatte Arbejders Vedkommende, og da vi ikke, naar vi i det daglige taler om Lønninger, medregner Pensionen, er der heller ikke Grund til at gøre det her. Med andre Ord, medens Kommissionen er kommet til ca. 160 Kr. aarlig som den Værdi, Emolumenterne repræsenterer for Orlogsværftets Arbejdere — denne Værdi er ikke den samme for Arbejderne som den Udgift, den repræsenterer for Staten —, saa viser det sig efter min Mening ved denne Sammenstilling, at Arbejdernes Paastand om, at Emolumenterne er omkring 100 Kr. aarlig, naar man vil regne det ud, har været saa nogenlunde nær ved det rigtige. Jeg ved, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), hvis han senere tager Ordet, vil komme ind paa den Statistik i udførlig Grad, og det skal jeg derfor afholde mig fra; jeg vil kun indledningsvis gøre disse Bemærkninger om Forholdet mellem den gamle og den nye Statistik.

Nu er der jo ingen, der benægter, at den tilsyneladende Lønforhøjelse, der efter mange Aars forgæves Forsøg i Aar findes paa Finanslovsforslaget for Arbejderne paa Orlogsværftet, ikke er nogen Lønforhøjelse, idet den udlignes ved den forlængede Arbejdstid. Og jeg maa maaske til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som til min Glæde har sluttet sig til Ændringsforslaget om, at Statens Arbejdere maa faa Helligdagene medregnet ved Lønudbetalingen, sige, at nu vil jeg bede det ærede Medlem om at medvirke til, at dette ikke bliver en yderligere Forringelse for disse Arbejdere, naar deres Løn skal stilles op med en Beregning efter Arbejdstid. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem, naar han mener, at de ved Orlogsværftet ansatte Arbejdere staar i en saadan fast Forbindelse med Staten, at de af Statskassen skal have Løn for de lovbefalede Fridage — en Mening, jeg ganske deler —, kan tie til den Forskel, der gøres mellem den normerede Arbejds-

tid og den faktiske Arbejdstid i den Betænkning, han som Finansudvalgsmedlem har haft sig forelagt forud for denne Behandling af Finanslovsforslaget. Altsaa, det paatænkes nu at forlænge Arbejdstiden paa Orlogsværftet fra 8 Timer praktisk set til 9 Timer praktisk set; med andre Ord, ligesom det er prelet af paa den Kommission, der var nedsat om Orlogsværftets Arbejdere, saadan er det prelet af paa den højtærede Forsvarsminister og paa Regeringspartiet, hvad Arbejderne paa Orlogsværftet har sagt desangaaende. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) talte om, hvad der er Menneskers Hjertesag, og undredes over, hvorledes man kunde overse en saadan Hjertesags Betydning, selv om den ikke havde nogen økonomisk Fordel for vedkommende. Jeg vil til Belysning heraf tillade mig af den gamle Kommissionsbetænkning, der er omdelt til os, at oplæse med den højtærede Formands Tilalelse nogle faa Linier af det stenografiske Referat af, hvad der foregik i Kommissionen. Det er et Eksempel blot, et blandt mange. Minematros Lübbers bliver spurgt af Formanden for Kommissionen om, hvorledes han vil stille sig til Arbejdstiden derude, og han siger: „Der vil vi jo helst have det, som vi har det, da de hele Verden over arbejder for at faa denne 8 Timers Arbejdsdag.“ Saa siger Formanden: „Ja, men hvis nu Deres Lønning her bliver højere end den, De kan faa for Deres private Arbejde, hvad saa?“ Minematros Lübbers svarer: „Ja, vi holder paa de 8 Timer.“ Formanden spørger: „Aldeles ligegyldigt, om De fik Guld og grønne Skove, saa holder De dog paa, at De kun vil have 8 Timers Arbejdsdag herude?“ Minematros Lübbers svarer: „Ja. Ellers vilde det være at gaa Krebsgang. Det at gaa den anden Vej, op til 10 Timer, er Krebsgang.“ Dertil siger Formanden: „Det er jo den Krebsgang, De vil gaa, hvad den maanedsvise Lønningsudbetaling angaar.“ Minematros Lübbers: „Som Minematros har vi aldrig haft det, og Tiderne skifter.“ Formanden: „Ja, det kan de jo ogsaa i Henseende til de 8 Timers Arbejdsdag.“ Minematros Lübbers: „Vi holder paa de 8 Timer.“ Formanden tilføjer saa til Slutning: „Og det er ligegyldigt, om De ogsaa blev forgyldt for den 9de Time, saa vil De dog ikke have den med?“

Jeg vil sige, at der skal en god Portion Modstandskraft til hos Folk, om hvem man ikke kan forudsætte en saa betydelig kulturel og aandelig Udvikling som hos de